

[Elbæk-Jessen.]

300 000 ha anses for meget vandlidende, og da Afvandingsarbejdet ansloges at ville koste 200—300 Kr. pr. ha, regnede Raadet med, at den samlede Udgift til Afvanding af de meget vandlidende Jorder vilde udgøre 60—90 Mill. Kr., hvortil vilde komme Udgifter til Mergling, idet en ikke ringe Del af Landbrugsarealet ansaas for kalktrængende. Ved Lov Nr. 106 af 31. Marts 1933 blev Landbrugsministeriet bemyndiget til at anvende 10 Mill. Kr. til Grundforbedring efter de af Arbejdsløshedsraadet indstillede Retningslinjer, og ved Lov Nr. 345 af 22. December 1934 stilledes yderligere 15 Mill. Kr. til Raadighed til samme Formaal.“

I 1936 bevilgedes yderligere 10 Mill. Kr. I alt er der saaledes bevilget 35 Mill. Kr. Men der er altsaa langt igen til Arbejdsløshedsraadets 60—90 Mill. Kr. alene til Afvanding af de meget vandlidende Arealer, hvortil kommer Merglingen, som ligeledes er nødvendig for Kultiveringsarbejdets Udførelse.

Grundforbedringsloven er i høj Grad en Arbejdsløshedslov, idet Statstilskuddet er gjort afhængigt af, at der til Arbejdets Udførelse anvendes arbejdsløse, fortrinsvis Familieforsørgere, og Loven har, siden den blev vedtaget, virket saaledes, at mange Landkommuner derigennem har kunnet finde Beskæftigelse for alle ledige. Loven har altsaa virket tilfredsstillende; det dobbelte Formaal at give Beskæftigelse til arbejdsløse og fremme en planmæssig Udnyttelse af denne Arbejdskraft, saa at der udføres et samfundsgavnligt Opdyrkningsarbejde, er et Eksempel til Efterfølgelse, hvor det er muligt.

Der er netop nu hjemme i mit Nabolag ved at afsluttes en ret stor Afvandings- og Dræningsplan, hvorved der bliver afvandet flere Hundrede Tønder Land. Arealet ligger i 3 Kommuner, og der har ikke tidligere været Mulighed for at skabe Enighed om en saadan Plan, men ved Hjælp af den nuværende Lov er det blevet muligt at gennemføre Planen. Den ene efter den anden af Arbejderne, Dræningsmestre og Entreprenører, er kommet til mig og har sagt: Lav endelig ikke om ved denne Lov! Nu gaar Arbejdet saa roligt og støt! Det er ogsaa mit Indtryk, at de, der tænker paa at faa grundforbedret, ønsker Loven fortsat i dens nuværende Form.

Det i det foreliggende Lovforslag, som giver Loven en ganske anden Karakter, er, at man gaar bort fra Statslaan og hen-

viser dem, der vil lade Grundforbedringsarbejde udføre, til at søge private Laan. Det er uheldigt af flere Grunde; vi savner for øvrigt ogsaa i Ministerens Fremsettelse tale en Begrundelse af denne Ændring, og Udtalelser af næsten alle de ærede Ordførere har tenderet stærkt i Retning af, at vi egentlig burde fortsætte med Statslaan.

Jeg skal nævne nogle af disse Grunde. Det vil blive vanskeligt at skaffe saadanne private Laan. Lovforslaget fastsætter jo ingen Rente. Banklaan vil blive alt for dyre; Sparekasseindskuddene er i de senere Aar gaaet nedad, og de Penge, Sparekasserne har til Udlaan, er der god Brug for til andre Formaal, ja, det er nødvendigt, at det er saaledes. Det er muligt, at denne Ulempe kunde afhjælpes ved, at Nationalbanken stillede det fornødne Beløb til Sparekassernes Raadighed, men i saa Fald maatte vi have et bestemt Løfte derom. Da Formaalet er at beskæftige arbejdsløse, maa det som hidtil være Statens Pligt at stille Midlerne til Raadighed, det kan ikke være den enkelte Landbrugers Pligt at paatage sig store Forpligtelser i Form af Gældsstiftelse for at sætte Arbejde i Gang for de arbejdsløse. Selv om Viljen blandt Landbrugerne er der, har de ikke Raad til det.

Der er fra flere Sider udtalt Ønske om, at Grundforbedringslovgivningen blev gjort permanent. Efter min Mening giver det foreliggende Lovforslag ikke Anvisning herpaa. Ifølge § 10 kan der til Tilskud og Administrationsudgifter i Finansaarene 1936—37 og 1937—38 anvendes i alt 4 Mill. Kr. Bevillingen skal altsaa fornyes i Løbet af 2 Aar. Det er jo ogsaa det, der er sket hidtil, og dette System har, som tidligere nævnt, virket ganske udmærket. I øvrigt er der ikke foreslaaet væsentlige Ændringer ved Lovens Administration, saaledes som der var Ønsker fremme om sidste Aar, og at Tilskuddet er som hidtil, en Trediedel, maa hilses med Tilfredshed.

Der staar i § 7 noget om Ansvar. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, i hvor stort Omfang det skal forstaas, om det f. Eks. gælder det Tilfælde, at Arbejdets Udførelse bliver betydelig dyrere end efter den forud lagte Plan. Noget saadant kan godt volde alvorlige Vanskeligheder for dem, der i den Anledning skal have deres Gældsforpligtelse forøget meget betydeligt.

Som Stillingen er, vil vort Parti gerne medvirke til, at der fortsættes med en Lovgivning og med Tilskud paa dette Omraade, men vort Ønske gaar altsaa ud paa, at den